

Художники України

№ 12 '2005 8 Вересня

Олександр Кузьмін

Мистецтво гра, а гра - театр. В нашому випадку театр, в якому все дійство, всі актори живуть в уявленні митця. Важко бути водночас режисером, художником-постановником, костюмером, сценаристом... Але ті кому це вдається, можуть розраховувати на свій театр.

В усіх цих іпостасях виступає молодий скульптор Олександр Кузьмін.

Його твори - своєрідні "актори" у театралізованих костюмах. У кожного з них своя єдина роль, своє світосприйняття. Цікаве те, що дивлячись на них, здається, опиняєшся у своєрідному вимірі, де час завмирає і де не існує обмежень. Зупиняючи свій погляд на будь який його роботі, потрапляєш у незвичайний, казковий світ. У кожної роботи він свій. У всіх його геройв свої думки та мрії. Кожна з його скульптур "тримає" навколо свій простір, притаманний тільки їй.

Мить, ось головне, що впадає в очі в роботах Олександра Кузьміна.

Олександр народився у 1979 році у Харкові. Навчався у звичайній школі і хотів стати істориком. Але так сталося, що в останні роки навчання він випадково потрапив у художній ліцей. Він починає все більше і більше захоплюватися мистецтвом. Дизайн, акварельний живопис, невеликі скульптурні форми. Все це остаточно формує його бажання та наступні кроки і він вступає до Харківського художньо-промислового інституту на факультет архітектурно-декоративної пластики.

Провчившись там два роки він переїздить до Києва і переводиться на другий курс Національної академії образотворчого мистецтва та архітектури на скульптурний факультет. А далі - навчання, участь у

різних українських та закордонних виставках. Він виступає, як автор призів для молодіжного кінофестивалю "DRIMCATCHER" та для рекламного рейтингу "Кола на воді". З часом стає членом Київської організації Національної спілки художників України.

Олександр працює переважно в малих формах. Він говорить: "Просто я люблю займатися мініатюрою". Мабуть, основу цьому поклали його перші кроки, коли він працював з ювелірами.

Його твори це герої його власного театру. Надзвичайно динамічні і водночас, як у "стоп кадрі" постаті ніби зупинились на мить у своєму русі. Чому саме така характеристика? Прикладом може служити робота "Казковий ліс". В цій композиції бачимо фігуру, яка застигла на місці відкинувши голову назад і з подивом дивиться вгору. Прямо з-під ніг постаті героя виростає коло абстрактних переплетінь, що змикаються над її головою. Складається враження, що людина йде крізь казковий ліс. А переплетіння навколо неї це фантастичні, "живі" дерева, що ведуть розмову з героєм твору. Цікаво те, що динамику можемо "відчути" і в душі людини, яка прямує лісом. Спостерігаючи за цим, глядач мимоволі стає учасником цього цікавого дійства, що оживає в бронзі.

Матеріали в яких працює митець - бронза, срібло, камінь, а токож дерево і кераміка. Улюбленим каменем художника є лазурит, який можна побачити в багатьох його творах таких, як "Срібний вітер", " Таємниця" та інші. Бронза виграє різними кольорами та відтінками, а в поєданні з каменем чи сріблом стає ще цікавійшою та ефектнійшою в декоративному відношенні.

"Мені подобається", - каже Олександр, - "сполучення срібла і лазурита, білого металу та синього каменя".

Стосовно лазурита він говорить: "Я люблю його за його колір. Він в мене найулюбленіший, в ньому є якась незрозуміла глибина, як всесвіт, як небо".

Яскравим прикладом поєднання срібла та лазурита є робота "Срібний вітер", де невеличкі чоловічки у костюмах зображені у різних позах, ракурсах, різних "станах душі".

Лазурит не єдиний камінь з яким працює скульптор. В його роботах можемо побачити і інші матеріали, наприклад - малахіт, що у вигляді кульки, тримає в своїй руці П'єро ("Арієтки П'єро"). Вона, як його доля, містичний всесвіт, глибина його переживань. Ця сфера - своєрідне серце героя.

Олександр каже, що - сфера ідеальна форма, вона несе у собі таємничу енергетику.

Фігура героя ледь торкається ногою постаменту. Вона наче витає у своєму світові. Видовжені пропорції надають постаті витонченості, і в той же час трагічногозвучання. Це театральний образ - образ вічного мандрівника, що вже котре століття безуспішно прагне віднайти себе, своє "я".

Вдало схоплені моменти, цікаві костюми, оригінальні постановки фігур. Все це характерно для творчості Олександра Кузьміна.

На питання, яка його улюблена робота, він відповів: "Якщо я скажу, що мені подобається якась більше, ображу інші. Кожна з них відображає якийсь період, етап..."

Від спілкування з художником складається враження, що в його душі є паралельний світ, світ власних думок і мрій - загадкова казка, яка відтворюється в його скульптурах. Він

людина, яка знає, чого хоче від життя в своєму творчому процесі, цілоспрямована, талановита, добра, щира.

Це світ лицаря-мандрівника. Вічний пошук себе у різноманітних творчих ідеях і задумах.

Скоблікова Марія,
мистецтвознавець

Георгій-Переможець.
2002, бронза/мармур, 60x12x25